

(המשך מעמוד 37)

שלי. לא השמצתי אותו בחייו. אף על פי שהשמצתי כל הזמן. ובוודאי שלא אעשה זאת אחרי מותו." על חברותיה שהקיפוה אמרה: "יחד עם מישפחתי, הן החזמה שלי"

נשף מפואר

ר יוסי בר, לעומת זאת. חש כי הפרק לטיס של אשתו השמיצו אותו בצור רה אנושה. במיכתב שהשאיר אחריו תבע את הקמתה של ועדת חקירה, אשר תגנה את הפרקליטים על הדברים האכזריים שכתבו עליו, ושהיו — לזכרו — חסרי בסיס. למשל: הוא טען שמעולם לא היה מאושפז. כפי שנטען בכתביהגנה של אשתו, וכי דבריהם על רמתו המיקצועית הם שקר.

בר עצמו היה מודע מאוד לתרמית העלולה להיווצר לו אחרי המעשה המתוכנן. הוא הקריש את מיזו האחרונים להכנת "תיקים" לכלי התיקשורת. בארבעה תיקים אלה, שאחד מהם ייעד להעולם הזה, הכניס קטנות שבהן הקליט את פרקליטי אשתו, תצלומים שהוא ביקש לפרסם אחרי מותו. ואת המיכתב האחרון. נוסף על כך השאיר מיכתב לשני אחיו, שבהם דרש כי תיקים אלה יועברו לאותם עיתונים.

רוב התצלומים המתפרסמים בעמור דים אלה הוכנו על-ידי יוסי בר עצמו לשם פירסום בהעולם הזה.

הזוג בר גר בפנטהאון דרוקומתי, על גג של בית ברעננה. הרירה ניתנה לזוג

ליאת, עידן, יוסי וורדה כמישפחה מאושרת. שסף רגלה לא תדרך בדירה!

במיכתבו האחרון, שהשאיר במי כוניתו שעה קלה לפני ההתאבדות, הסביר יוסי בר מדוע הוא עומד לעשות את המעשה שעשה. בסיים מיכתב זה כתב כי ההחלטה הי סופית גמלה בו אחרי חגיגת בתי המיצוה של בתו.

על החגיגה הזאת כתב יוסי בר סיפור מפורט, הנושא את התאריך 12 במארס 1986. יום לפני כן היה יום-הולדתה של ורדה אשתו. הנה הסיפור:

מסיבת בתי-מיצוה היא אירוע חדר פעמי בחייה של ילדה, ואמורה להיות אירוע מישפחתי חגיגי ומשמח. לא אוכל לומר זאת על מסיבת הבתי מיצוה של בתי, ליאת, שהתקיימה במוצאי שבת 22 בפברואר 86. בבית הוריי ברעננה. קולות שימחה וצהלה עלו מהמקום. אך אין ספק כי היתה זו בתי-מיצוה יוצאת-דופן. מהולה בעציבות ותוגה רבה, ועבורי — בוֹיכרונות קשים.

נתק מוחלט שורר בין מישפחתי, מישפחת ברוריא, לבין מישפחתי של אשתי-בנפרד ורדה, מישפחת מנדלור ביץ, מאז נחשפה.

במהלך שליחותי העיתונאית בניו יורק, ליאת, וזכתה, איפוא, בשתי מסיבות בתי-מיצוה, בהפרישים של שבוע ימים האחת מהשניה: הראשונה בבית מישפחת ברוריא והשניה אצל מישי פחת מנדלוביץ. לשני המקומות הוזמנו רק בני-מישפחה.

במים היפים שלנו כמישפחה מאור שרת ומלכרת לא כך ראיתי בעיני רוחי את מסיבת בתי-מיצוה של ליאת, שרתה ילדה עטופת כליטוב, מאור שרת, שלא ידעה שום מחסור ודאגה, ליאת גם זכתה ליחס מיוחד מהוריי, בהיותה הנכדה הבכורה שלהם, וכן משום שנסאה את שמה של סבתא, ליאת שילנסקי, אמה של אמי.

אבל הגורל האכזר ניתב כך, שמישי פחת בר השלווה נתפרקה ביום בהיר אחד לרסיסי-רסיסים, ללא יכולת לשי קם עצמה, ונותרה עם פצעים עמוקים ביותר, שספק אם ניתן יהיה לרפאם אי פעם. אמא ואבא שוב אינם ביחד, הם אף לא מדברים ביניהם ומנהלים מלחמות קשות, הגורשות תיקים רבים בבתי-מישפחתי ובתחנות-מישפחה. מילי-חמה זו כבר יצאה לרחוב, אף זכתה לפירסום נרחב

בתי-מיצוה נמצב דברים שכזה לא יכולה היתה, על כן, לעורר אצלי שום גלי-שימחה. לאב חד וצער בי יתואר מילואי את ליבי כבר בתחילת כינוסם של האנשים, בני המישפחה הקרובה, בבית הוריי, ליבי ממש נקרע בקירבי. נראה לי, שאירוע זה המחיש לי לפתע יותר מכל מה גודל הטרדיה האישית שפקדה אותי, פיתאום, המילים שהיו זרות לי פעם, ושהיו שייכות רק ללכסיקון העיתונאי שלי — כמו "מישפחה הרוסה", "ילדים מבית הרוס" — קיבלו משמעות חיה, עם היבט אישי כואב וצורב, בעוד כולם מקיפים את ליאת ועידן, בני כן היר, אותם לא ראו זמן רב ומרעיפים עליהם שבחים ומתנות, שקעתי אני כמחשיבות, למה זה קרה לי? תהיתי בפעם המי יודע כמה במרוצת שלוש השנים הי אחרונות, כמה חטאתי שעללי לשאת בעונש כה כבד, בסבל בלי-תואר, ולהלך תקופה כה ממושכת בתחושה של חידלון, של חוסר-עניין בחיים?

שוב ושוב התקשיתי להאמין שאני הוא זה הנתון בתוך הסיפור האומלל הזה: שאני, אמן התיאורים העיתונאיים מאירועים טראגיים של אחרים, שכי-סתי בעבודתי, נפלתי בעצמי קורבן לטרדיה אישית שפקדה אותי, ואשר נראה היה לי כי היא אף מעפילה על כל אירוע טראגי אחר שטופל על ידי בי-ביסגרת עובדתי העיתונאית...

ליאת ועידן נראו לי לפתע רויים, לא שייכים לי עוד כעכבר, מחוץ לשל-סתי ולדושיג ירי, הם חיים עם אמא בדירה משלהם כבר יותר משנה וחצי והיו חודשים מפואר לכבוד יום-העצמאות, שבו עמד לחגוג גם את יום-הולדתו ה-40, שחל באותו היום, הגשף לא נערך, המזומנים באו תחת זאת, להלוויה.

במתנה על-ידי רוד עשיר של יוסי בר חשוד-בנים. בצוואה הוריש יוסי בר לשני ילדיו את הרירה הזאת, יחד עם 28 תוכניות חיסכון ומכוניתו, והוסיף תנאי: שלעולם לא תדרוך כפי-רגלה של אשתו בבית זה.

אולם לא במקום הזה אירע המיקרה הטראגי. לפי הסכם-הגירושין רכשו מק מכה בתואנות שונות, לא ישן בלילות מרוב חרדה מפגישה זאת, ובסופו של דבר הצליח להתח-מק ממנה עד צאתו מהארץ.

● בנסיבות אלו היה התובע שרוי במתח נפשי ובחרדה לפני הנסיעה לחו"ל, ונוקק לכדורי-הרגעה. הוא לא היה מסוגל לטפל בסידורים הדרושים, ביום הטיסה לא היה מסוגל אפילו לארוז את המיזי וודות, ובסופו של דבר גם טעה בתאריך הטיסה.

● יש להוסיף כי הדירה שכורה "בלב מנהטן" היתה דירה של חדר וחצי (ל-4 נפשות, במקום הפנטהאון בלב רעננה), שריהוטה ישן ובלוי, והיא שורצת מקקים, ומדי פעם גם מגיעים אליה עכברים לביקור-נימוסין.

● התובע לא היה מסוגל לראיין או לפגוש אישיות אמריקאית כל שהיא, בשל אי-ידיעת השפה האנגלית, החומר הרב והעדכני שהעביר "יוס-יום" לעיתונו היה בחלקו תרגומים של כתבות בעיתונים האמריקאית שתירגמו עבורו הנתבעת.

● התובע עצמו הינו מזה זמן רב מעורער בנפשו, וחסר ביקורת על מעשיו, מה שלא ברור הוא, כיצד עורך-דין מסכים לשמש חותמת גומי לסיפוריו המכוערים של אדם בלתי-ימאוזן, ומגיש בחתימת-ידו כתב-תביעה כזה לבית-מישפט.

● יצויין עוד, כי לאחר שסיפור מכוער זה מורסם בעתון העולם הזה (בהסתמך, כביכול, על כתב-התביעה), דאג התובע לעשות צילומים של הכתבה באותו עיתון, ולפזרם בחצרות בתים ברעננה.

הדברים שהוציאו אותו מכליו

מק מכה בתואנות שונות, לא ישן בלילות מרוב חרדה מפגישה זאת, ובסופו של דבר הצליח להתח-מק ממנה עד צאתו מהארץ.

● בנסיבות אלו היה התובע שרוי במתח נפשי ובחרדה לפני הנסיעה לחו"ל, ונוקק לכדורי-הרגעה. הוא לא היה מסוגל לטפל בסידורים הדרושים, ביום הטיסה לא היה מסוגל אפילו לארוז את המיזי וודות, ובסופו של דבר גם טעה בתאריך הטיסה.

● יש להוסיף כי הדירה שכורה "בלב מנהטן" היתה דירה של חדר וחצי (ל-4 נפשות, במקום הפנטהאון בלב רעננה), שריהוטה ישן ובלוי, והיא שורצת מקקים, ומדי פעם גם מגיעים אליה עכברים לביקור-נימוסין.

● התובע עצמו הינו מזה זמן רב מעורער בנפשו, וחסר ביקורת על מעשיו, מה שלא ברור הוא, כיצד עורך-דין מסכים לשמש חותמת גומי לסיפוריו המכוערים של אדם בלתי-ימאוזן, ומגיש בחתימת-ידו כתב-תביעה כזה לבית-מישפט.

● יצויין עוד, כי לאחר שסיפור מכוער זה מורסם בעתון העולם הזה (בהסתמך, כביכול, על כתב-התביעה), דאג התובע לעשות צילומים של הכתבה באותו עיתון, ולפזרם בחצרות בתים ברעננה.

המיסמך שהוציא את יוסי בר מכליו יותר מכל דבר אחר היה כתב-ההגנה, שהגישו פרקליטי אשתו בתיק הגירושין של הזוג, בכתב זה פירטו את טענות אשתו, בדרכם של עורכי-דין בתיקים כאלה.

הנה כמה מן טענות, שעוררו את זעמו של יוסי בר במיוחד — כפי שהעיד אחיו:

● התובע איננו עיתונאי ואיננו בכיר, הוא בסך הכל כתב (רפורטר), וליתר דיוק — כתבון זעיר, לענייני פלילים ומישפחה, בעיתון המשלם לו שכר יש באותו תחום שולי — של פליליים ומישפחה — כתבים נוספים לענייני פלילים ומישפחה, בכירים בהרבה מהתובע וגם מוצלחים ממנו בהרבה.

● התובע מעולם לא פירסם מאמר עיתונאי ולא עשה שום עבודה עיתונאית רצינית, כל תפקידו ככתב זעיר לענייני פלילים ומישפחה מתמצה בהעברת דיווחים על כניסים, חוטפי ארנקים, בעלים מדיוקים את נשותיהם, גנבים וכיו"ב, דיווחים אלה הוא משיג בתי-המישפט או מאנשי מישפחה או מציתות למערכת הקשר המישפחתי, את המידע שהוא משיג הוא מנמח, מוסיף לו קצת נוסף משלו, עוסף אותו במילים מזה וזושה עוד איזה כתבה על עוד איזה כניס, לעיתים גם הסיפור שהוא מוכר לעיתונו כלל לא דומה למציאות, אבל הוא צריך להתפרנס.

● התובע החל דרכו ככתב לעניינים מקומיים בשרון ובמערב, מ-1976 הוא כתב זעיר לענייני פלילים ומישפחה, ב-78-79 נוסה ככתב פוליטי, ולאחר תקופה קצרה סולק ממישפחה זו בהיותו כישלון מוחלט, וחרז להיות כתב זעיר לענייני פלילים ומישפחה, עד היום, גם בעתיד יישאר לכל היותר כתב זעיר, באשר הוא נעדר כל כישרון וכישורים לתפקיד רציני יותר.

● לצורך קבלת התפקיד העלים התובע מידיעת עיתונו את העובדה שהוא כלל אינו יודע אנגלית, לפני הנסיעה התחיל ללמוד אנגלית מסיפרי-לימוד לבית-ספר (סודי!) ולקח שיעורי שיחה אצל מורה פרטית — ללא תועלת, בשל חוסר כישרון לפחות.

● התובע גם העלים מידיעת עיתונו את העובדה שהוא חסר-השכלה ואין לו אפילו תעודת-בגרות, ב-1981 ניסה התובע להתקבל כשליח תנועת "מכבי" בארצות-הברית והיה בראיון במישפחי הסוכנות בירושלים, ומעומדתו ידחתה לאחר ראיון ראשון בשל חוסר-השכלה, אי-ידיעה של השפה האנגלית וחוסר התאמה, גם עניין זה העלים התובע מידיעת עיתונו.

● התובע לא נפגש עם שום בכירים בשגרירות ארצות-הברית בישראל לפני נסיעתו, כי לא יכול היה לדבר איתם וחשש שבורותו בשפה האנגלית תיחשף, יתר על-כך, הוא אמר היה להיפגש עם נספח לעיתונות בשגרירות ארצות-הברית, התח-

יוסי מסיבת יום-הולדת

ורדה בר, הוא אבי ילדינו

בני-הזוג — חצי-יצי — דירה אחרת, בת ארבעה חדרים, ואליה עברה ורדה עם הילדים.